



ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỒ ĐỘ  
Tòa Thánh Tây Ninh



# BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài

**Bản Tin Thế Đạo**

**Số 94 ngày 9-11-2017**



Ảnh Lễ An Vị Long Vị Đức Phật Mẫu tại ĐTPM Paris - Pháp ngày 1-10-2017

## TRONG SỐ NÀY

1*-Thông báo số 07/VP/CĐHN ngày 30-10-2017 của Cao Đài Hải Ngoại v/v Hiền Tài Dự Phong chuyển sang Hiền Tài . . . . .	2
2*- Thư Mời ngày 11-10-2017 của Thánh Thất Paris-Pháp v/v Lễ an vị Thiên Nhân tại Thánh Thất Paris - Pháp . . . . .	5
3*- Bài Diễn Văn của Đức Hộ Pháp trong Pháp Chánh Truyền chú giải . . . . .	7
4*- Khổng Tử bái kiến Lão Tử (Hải Sơn dịch) . . . . .	13
5*- Tang lễ cựu CTS Trần Văn Tánh, bang GA-USA . . . . .	18

**Cao Đài Hải Ngoại**  
8415 S. Breeze Dr  
Houston, TX 77071

**ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**  
( Cửu thập nhị niên)  
Tòa Thánh Tây Ninh

-----

Số 07/VP/CDHN

## **THÔNG BÁO**

v/v **Hiện Tài Dự Phong chuyển sang Hiện Tài**

**Kính gửi :** Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Hiện Tài Dự Phong.

**Tham chiếu:**

- 1\*- Quyết định của Đại hội kỳ 8 Ban Thế Đạo Hải Ngoại tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas, Hoa Kỳ ngày 4-9-2016.
- 2\*- Các thông báo số 1/VP/CDHN ngày 29-9-2016, Thông báo số 3/VP/CDHN ngày 8-2-2017 và Thông báo số 4/VP/BTDHN ngày 1-6-2017.
- 3\*- Biên Bản phiên họp lần thứ 21 ngày 27-10-2017 của Cao Đài Hải Ngoại,
- 4\*- Quyết định số 27/VP/QĐ/CDHN ngày 30-10-2017 về việc Hiện Tài Dự Phong gia nhập Ban Thế Đạo, Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Hải Ngoại,

Kính thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

Căn cứ vào các văn bản dẫn thượng, Cao Đài Hải Ngoại trân trọng kính thông báo quý Hiền Huynh Hiền Tỷ rõ:

- 1\*- Kể từ ngày 5-9-2017 danh xưng Hiện Tài Dự Phong không còn được sử dụng nữa.
- 2\*- Từ ngày 5-9-2017 đến hết ngày 4-9-2019 những vị cựu Hiện Tài Dự Phong muốn gia nhập Ban Thế Đạo (phẩm vị Hiện Tài), thuộc hệ thống Cao Đài TTTN tại Hải Ngoại (gọi tắt là Cao Đài Hải Ngoại) để phục vụ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trong việc Hoằng Khai Đại Đạo và Phổ Độ chúng sanh xin vui lòng điền vào Mẫu 5 đính kèm và gửi về:

**Qua Bưu điện:** Ban Thế Đạo Hải Ngoại  
3076 Oakbridge Dr,  
San Jose, CA 95121-1716

**Qua email:** [dutani@comcast.net](mailto:dutani@comcast.net)

Riêng đối với quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Hiện Tài chính vị bất cứ lúc nào quý vị muốn tham

Thông báo số 7/VP/CDHN ngày 30-10-2017

1

gia vào hoạt động của Cao Đài Hải Ngoại, quý vị chỉ cần thông báo là đủ.

Thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

Một lần nữa Ban Thế Đạo Hải Ngoại rất tha thiết kính mời quý Hiền Huynh Hiền Tỷ cùng tham gia vào hoạt động trong hệ thống Cao Đài Hải Ngoại

Cao Đài Hải Ngoại trân trọng kính thông báo và kính chúc quý Hiền Huynh Hiền Tỷ và quý quyến thân tâm thường an lạc, tu tiến trên Đường Đạo.

Trân trọng kính chào quý Hiền Huynh Hiền Tỷ.

Houston, ngày 30 tháng 10 năm 2017

Đồng Chủ Trưởng

  
Qu. Chủ Trưởng HTĐ/HN  
  
Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

  
Qu. Chủ Trưởng CTĐ/HN  
  
Quốc sĩ Trịnh Quốc Thế



Thông báo số 7/VP/CDHN ngày 30-10-2017

2

MẪU 5/HT

**ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**

(Cứu thập nhị niên)

**TÒA THÁNH TÂY NINH**

\*\*\*

**PHIẾU GIA NHẬP BAN THẾ ĐẠO  
(Phẩm Hiển Tài) (1)**



(Căn cứ tinh thần Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại kỳ 8 tổ chức ngày 4-9-2016 tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas)

1-Họ và Tên : HTDP ..... Năm sinh ..... Nơi sinh .....

.....

2-Quốc Tịch : .....

3-Địa chỉ : .....

Điện thoại ..... E-Mail Address (nếu có) .....

Số Fax (nếu có) .....

Tôi đề nghị Ban Thế Đạo chấp thuận cho tôi được gia nhập vào Ban Thế Đạo (phẩm vị Hiển Tài) để có cơ hội lập công bồi đức trong cửa Đạo.

Tôi cam đoan tuân hành "Quy Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo" áp dụng cho Hải Ngoại và cam kết tuân lệnh của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh khi Hội Thánh tái lập quyền (Theo đúng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, các Đạo Nghị Định v.v.) quyết định phẩm vị (phẩm trật và chức vụ) của tôi về sau này.

..... ngày ..... tháng ..... năm 2017

(2)

(3)

(1): Xin gửi phiếu này về Ban Thế Đạo Hải Ngoại qua email: [dutani@comcast.net](mailto:dutani@comcast.net) hoặc qua mail: Ban Thế Đạo Hải Ngoại, 3076 Oakbridge Dr, San Jose, CA 95121

(2) Ký tên.

(3): Ghi rõ họ tên và chữ lót.

Thông báo số 7/VP/CDHN ngày 30-10-2017

3

Tộc Đạo Paris - Pháp Quốc  
33 Rue Blandin  
94190 Villeneuve St Georges  
France

**ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ**  
(Cửu Thập Nhị Niên)  
**TÒA THÁNH TÂY NINH**  
Cao Đài Hải Ngoại  
\*\*\*\*\*

## THƯ MỜI

**Kính gửi:** - Quý Chức Sắc, Chức việc Bàn Trị Sự các Cơ Sở Đạo  
- Quý Đồng đạo và Thân hữu.

**Đồng kính gửi:** - Quý Chức Sắc Cao Đài Hải Ngoại

Trân trọng kính mời Quý Hiền Huynh, Hiền Ty và Đệ Muội vui lòng dành chút thì giờ quý báu đến tham dự:

**LỄ AN VỊ THÁNH TƯỢNG THIÊN NHÂN**  
**@ THÁNH THẤT Paris-Pháp**  
Số 33 Rue Blandin, 94190 Villeneuve Saint Georges, France  
vào ngày  
**Chủ Nhật 17-12-2017 (nhằm ngày 30-10-Đinh Dậu)**

Sự hiện diện của Quý Huynh Ty Đệ Muội là để hiệp tâm cầu nguyện Đức Chí Tôn cùng các Đấng, ban bố hồng ân cho Nhơn Sanh trên toàn Thế Giới được an hưởng thanh bình, ấm no hạnh phúc và cũng là niềm khích lệ vô cùng lớn lao cho Tập Đạo Paris - Pháp Quốc của chúng tôi.

Trân trọng kính mời,  
Paris ngày 11 tháng 10 năm 2017  
TM. Tập Đạo Paris



## **CHƯƠNG TRÌNH**

**\*- Ngày Chủ Nhật 17-12-2017 (30-10-Đinh Dậu)**

- \*- 08:00 – Đồng Đạo tề tựu tại Thánh Thất
- \*- 11:00 - Tiếp đón chư Chức Sắc, Quan Khách và Đồng Đạo
- \*- 12:00 - Đại lễ An vị Thánh Tượng Thiên Nhân
- \*- 13:15 - Dùng cơm thân mật
- \*- 14:00 - Đại Diện Tộc Đạo Tường trình v/v tu sửa Thánh Thất
- \*- 14:30 - Phát biểu của vị Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại
- \*- 15:00 – Phái đoàn Cao Đài Hải Ngoại tiếp xúc, vấn an chức sắc, chức việc và Đồng Đạo Tộc Đạo Paris - Pháp Quốc.

### **Ban Tổ Chức:**

Mọi việc liên quan đến việc tổ chức Lễ An vị, phi trường đến Paris, phòng ngủ, khách sạn . . v . . xin vui lòng liên lạc:

\*- CTS Nguyễn Văn Phé, Điện thoại: +33 (0) 140594626  
hoặc số +33 (0) 695842855

hoặc:

\*- HT Đào Duy Linh, Điện thoại: +49 176 100 32 070 (Germany)  
hoặc Email: duy-linh.dao@caodai.international

## Pháp chánh truyền chú giải: Bài Diễn văn của Hộ Pháp

Chư Hiền Huynh và chư Hiền Tỷ

Ai là người đã mang mảnh xác thịt ở trong vòng võ trụ này, cũng nhìn rằng đã thọ ân của hai Đấng Tạo Công.

### **Đấng thứ nhất, là Trời.**

Ban cho ta một điểm **linh tâm**; chúng ta nhờ nương theo nó mà khôn ngoan hơn vạn vật, hầu thay thế cho Trời, mà trau giồi cơ hữu hình của đời, cho ra tận thiện tận mỹ; chung qui rồi thì cả sự hay khéo của cá nhân, lại hiệp cộng vào khối trí thức tinh thần của toàn nhơn loại, đặng lưu lại làm chương trình học vấn của hậu tấn, lập nên phương thế cho kẻ trước dắt người sau, người sau nương kẻ trước; lẽ Trời định vậy.

Chúng ta **nhờ tìm mà hay, nhờ học mà hiểu, đào luyện trí lực**; đặng nối chí của người tiền nhơn. Trước qua, sau tới, nong nã cho trí lực tăng tiến thêm hoài; tưởng khi đến ngày tận thế, thì có lẽ nhơn loại sẽ đạt đặng biết bao sự bí mật huyền vi cơ tạo.

Ấy là cơ chỉ rõ và chứng chắc rằng, quả có Đấng Chí Linh đưa tay thúc giục cả vạn loại vào đường tấn hóa trí thức tinh thần.

### **Đấng thứ nhì, là Cha Mẹ chúng ta.**

Ban cho chúng ta mảnh hình hài này, nhờ nuôi mới sống, nhờ dạy mới khôn; chịu nơi vòng hữu định của trí lực và phận sự làm người; nặng mang mối Đạo Quân, Sư, Phụ nơi mình, tam cương, ngũ thường vai oằn oại, cái khó khăn của phận làm người, ai không ghê sợ; ngật ghê sợ mà vong phế, lại chẳng trọn đạo làm người. Hại nỗi! Cái khó đời lại còn gây thêm lăm điều tăng khổ; đời càng khó, phận càng gay, đời càng hay, càng sanh nỗi khó; nếu chúng ta không khảo duyệt tận tâm cái vấn đề cơ sanh hoá chúng ta, mà quyết định lấy một chương trình, hầu nương theo mà điều độ cái hành vi thân thể, thì là tránh sao cho khỏi hại bởi lạc lầm, vì vụng trí.

Cái chương trình ấy là những cơ chỉ sanh ra bởi các tư tưởng của cả Tôn Giáo đã lập thành nên Đạo. Chử Đạo là đường đặt ra bởi đó, đặng dìu dắt nhơn sanh khỏi bước đời gay trở; cốt yếu là lập mục đích, định chuẩn thẳng cho kẻ trước hiệp người sau, kẻ kim hòa người cổ, tóm cả trí lực của nhơn loại, đặng làm ngọn huệ quang soi rọi khắp nhơn gian, mượn cả sự tội tình sâu thẳm của thế, mà tạo Bát Nhã thuyên đặng vớt người nơi khổ hải.

Phật, vì thương đời, mà tìm cơ giải khổ.

Tiên, vì thương đời, mà bày cơ thoát khổ.

Thánh, vì thương đời, mà dạy cơ thọ khổ.

Thần, vì thương đời, mà lập cơ thắng khổ.

Hiền, vì thương đời, mà đạt cơ tòng khổ.

Chữ khô là đề mục của khoa học trường đời, phẩm vị Hiền, Thần, Thánh, Tiên, Phật, là ngôi vị của trang đặc cử.

Hễ có vay thì có trả, có thì ắt có chung, có gây tự nhiên có lập (tuote cause a son effet); trong trường hỗn độn này, đã sanh biết bao oan nghiệt tội tình, làm cho các đấng linh hồn, dầu cho còn giữ nguyên linh, biết tự trọng, tự bảo mình đi nữa, vì trước nhiệm, cũng khó mong thoát đặng dễ dàng khỏi cửa luân hồi chuyển kiếp.

Đã tẩn, ắt có thối, đã dở phải tìm hay, đã tà thì tìm chánh, đã dữ ắt tìm lành; (la loi des réparations), nổi cuộc tranh đua đã gây biết bao oan gia; trái chủ, buộc các Đấng Thiêng Liêng, dầu cho đặng cao thăng, biết dưỡng chí, tu tâm đi nữa, cũng bởi lần truat thương sanh, mà phải phé hủy kiếp duyên, chịu đọa đày nơi trần tục.

Cái cơ tẩn hóa Thiêng Liêng vẫn thế, chẳng khác nào như có một quyền hành mạnh mẽ buộc các đấng linh hồn phải thuận tùng mà lập thành địa vị, đẳng cấp, cho đến ngang bậc cùng Trời, dầu cho Cổ Phật cũng khó toan tránh khỏi.

Có hữu hình thì chắc có vô vi, công bình tạo đoan đã định, tại thế này thế nào, thì trên cõi hư linh cũng vậy, chẳng khác nào đã có mặt luật nhiệm mầu, giục cả nhơn sanh tự tỉnh, lấy trí thức mà lánh dữ tìm lành, theo gương chư Hiền, Thần, Thánh, Tiên, Phật, dầu cho Đức Chí Tôn, cũng phải chiều theo phép mà tạo thời, cải thế.

Phép của Trời có một, là thương khắp cả chúng sanh, nên định cho phẩm vị hữu hình và Thiêng Liêng có một, nghĩa là phải tương đắc cùng nhau, đặng định quyết phép công bình lành thắng, dữ đọa.

Máy tạo bởi chữ hòa mà có, thì thế giới càn khôn cũng phải hòa mới vĩnh cửu. Địa cầu này cũng phải hòa mới toàn hảo, nhơn loại cũng phải hòa mới trường tồn, chẳng khác nào xác thịt phải hòa thuận cùng linh hồn mới mong đạt Đạo.

Lấy lớn mà định nhỏ, xem nhỏ mà tìm lớn, thì hài này nhờ hòa khí mà thành hình, thì linh hồn cũng phải tùng theo phép âm dương hòa hiệp mới qui hồi cựu bản; linh hồn bởi chữ hòa khí mới có đến thì tức nhiên phải nương theo hòa khí mới có về.

Tuy pháp bửu của các Tôn Giáo đã đọat đặng vẫn nhiều, chớ cơ mầu nhiệm chỉ có chữ hòa là đủ.

Thân thể cho mạnh mẽ tinh vi, đừng để sa đà vào lục dục thì là thuận cùng trí lự khôn ngoan.

Khí lực cho cường thịnh thanh bai đừng để đến đời mê muội bởi thất tình, thì trí lự khôn ngoan thuận theo linh tâm mà nảy nở.

Linh tâm phải định tĩnh từ hòa, đừng để đến đời mờ ám bởi tội tình, thì thuận với lòng Trời, hiển linh tại thế đặng đọat phép huyền vi.

**Thân là tinh, lực là khí, trí là thần.**

Nói rõ ra thì tinh là thân thể; khí là điển lực nghĩa là trí lự; thần là linh hồn; ba cái báu của mình ngày nào tương đắc, nghĩa là hòa hiệp cùng nhau, thì người mới mong đắc Đạo.



Cơ Đạo của Chí Tôn đến lập buổi Hạ ngươn Tam Kỳ Phổ Độ này duy lấy một chữ hòa làm tôn chỉ.

Có hòa mới có hiệp, có hiệp mới có thương, mà sự thương yêu là chìa khóa mở cửa Tam Thập Lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh y như lời Chí Tôn đã dạy, chỉ nghĩa là phải Từ Bi Bác Ái mới đắc đạo vô vi, phải hòa hiệp mới có qui nhưt.

Chí Tôn đã định khai đạo đặng thị chứng cho các Tôn Giáo biết nhìn nhau trong đường hành thiện, trừ tuyệt hại tranh đấu thù hiềm, làm cho Thế Giới đặng hòa bình, thoát cơ tận diệt.

Thê Đạo của Chí Tôn cũng phải nương theo chữ hòa mới toan thành lập, Chí Tôn định thành Hội Thánh, đặng thay thế hình thể của Người, thì cũng tùng theo phép Tạo Hóa cá nhân mà gây nên ảnh tượng:

Cửu Trùng Đài là thi hài, ấy là Tinh.  
Hiệp Thiên Đài là chơn thân, ấy là Khí.  
Bát Quái Đài là linh hồn, ấy là Thân.

Nếu cả ba mà không tương hiệp, thì khó mong thành Đạo cho đặng.

Nếu có một quyền hành nào tại thế này mà làm cho thân thể Chí Tôn phải chia phui manh mún ra đặng, thì là Đạo ta là giả Đạo, tất nó phải tiêu diệt trong một lúc ngắn ngủi chi đây.

Còn như quả là Chí Tôn vì thương yêu con cái của Người, chính mình đến lập Đạo đặng giải thoát cho chúng sanh, thì những mưu chước của tà quyền ngăn cản bước Đạo của Thầy khó mong nghịch mạng với Chí Tôn, ắt là không mong bền vững.

Hại thay! Cho những kẻ vô phân toan phân phái chia phe, làm cho xác Chí Tôn phải tan tành rời rã.

Khổ thay! Cho những kẻ không duyên chối Thánh Giáo nghịch Chơn Truyền làm cho chơn thân của Chí Tôn phải ô uế đê hèn muôn toan bỏ xác.

Đau đớn thay cho những người ấy! Thê thảm thay cho những kẻ ấy! Dám cả gan để tay vào mà tàn hại Chí Tôn; cái tội tình ấy lớn lao bao nả. Coi gương lại Juda bán Đức Chúa Jêsus Christ còn nhẹ, vì Juda ham ba chục ngươn bạc đặng nuôi môn đệ của Người mà bán Người, còn những kẻ này đây duy háo danh mà phản Đạo.

Chí Tôn đã đến thế, hạ mình đặng làm Thầy dạy dỗ chúng ta, hằng trông mong giờ nào chúng ta biết hòa hiệp nơi lòng bác ái từ tâm của Người, là hiệp làm một cùng Người, mới có đủ quyền hành độ tận chúng sanh qui hồi cựu vị; mà đã sáu năm chầy rồi, thân thể hỡi còn rời rã ngắt ngo, chơn thân hỡi còn dật dờ mê muội, thì thế nào các Đấng Thiêng Liêng hiệp một cùng đời cho đặng, hầu mong sửa cái Thiên Thơ, tụ hội các nguyên nhân đem vào cửa Đạo.

Vì năm Đạo phân chia làm cho nhơn tâm bất nhưt, nhân loại nghịch lẫn nhau, Chí Tôn đến đặng hiệp lại một nhà, ước cho con cái của Người biết thương yêu hòa thuận.

Bản Đạo xin để cho những tay rối loạn gây thù nghĩ lại coi phải mình là người thương Thầy mến

Đạo hay chẳng cho biết.

Khi khai Thánh Giáo bên Thái Tây thì Chí Tôn đã nói trước rằng: Còn nhiều chuông Chiên, Người sẽ đến đem về làm một. Lời tuyên ngôn ấy nghĩa là còn nhiều Đạo đương nuôi nấng ung đúc tinh thần của con cái Chí Tôn, đợi chờ ngày Người đến hiệp chung lại một, lời ấy ngày nay đã quả.

Các chuông Chiên Thiêng Liêng của Chí Tôn là:

- \*- Phật Đạo thì có Bà La Môn (Brahmanisme), Thích Ca Mouni (Cakymuoni), Pythagore Giáo.
- \*- Tiên Đạo thì là Lão Tử Giáo, Dương Châu, Mặc Dịch, Vạn Pháp, Bàn Môn cho tới Thầy Pháp, Thầy Phù, bóng, chàng, đồng cốt, v.v...
- \*-Thánh Đạo thì là Thiên Chúa Giáo (Christianisme), Gia Tô (Catholicisme), Tin Lành (Protestantisme), Hồi Hồi (Mahométantisme).
- \*- Thần Đạo thì là Trung Huê Phong Thần, Hi Lạp Phong Thần và Ai Cập Phong Thần, (Mythologie Chinoise, Grecque et Egyptienne).
- \*- Nhơn Đạo thì là Socrate, Esobe, Platon, vân vân ở Hi Lạp, Khổng Phu Tử (Confuciannisme), Mạnh Tử (Mentius), Nhị Trình Giáo, vân vân, chung cộng cùng cả Hón Phong, Đường Thi, Tấn Tục, tại Trung Huê từ trước.

Trước khi đến khai Đạo dựng hội hiệp các Tôn Giáo lại làm một, thì Người đã sai các Đấng Thiêng Liêng cao trọng hạ trần mà bày ra các Hội Giáo Đạo Đức, dựng thức tỉnh trước nhơn sanh như là:

- \*- Khảo cứu Thiên Đạo Giáo (Société théosophique).
- \*- Khảo cứu triết lý Phật Đạo (Société des recherches sur la philosophie bouddhique).
- \*- Thần kinh và tâm lý triết học (Société Psychique).
- \*- Thần linh học (le spiritisme), vân vân...

Có nhiều Hội Giáo đã lập thành có trót trăm năm trước khi mở Đạo, dựng dạy lần cho vạn quốc rõ thấu Chánh Truyền; ngày nay Thầy mới đến lập một cái Cao Đài, nghĩa là đền thờ cao hay là đức tin lớn tại thế này (la haute église ou la plus grande foi du monde) làm nên nền Đạo; lại mượn một sắc dân hèn hạ nhỏ nhít của hướng Á Đông là Annam ta, dựng cho trọn lời tiên tri “Đạo xuất u Đông” và cho trúng Thánh ý chiêu lụy hạ mình của Thầy, lập thành Hội Thánh, làm hình thể Thiêng Liêng của Thầy, hầu cầm cho dựng dùi trống Lôi Âm giục giọng truy hồn, nắm cho chặt chày chuông Bạch Ngọc dựng trời hơi định tánh, làm cho cả con cái của Thầy thức tỉnh, nhìn Thầy mà trở về quê cũ.

Tuy Thầy hạ mình chiêu lụy dựng để nên gương cho Hội Thánh thì mặc dầu, song xét ra thì quả nhiên thấy rõ rằng Thầy tránh khỏi mang thân hèn hạ của kiếp làm người, mà lại còn đến thế với một thể thống vinh diệu thiêng liêng, **không hình mà làm cho chúng ta thấy, không nói mà làm cho chúng ta nghe**, giữ trọn quyền hành Chí Tôn nơi tay mà điều đình mỗi Đạo.

Cái oai quyền ấy có ảnh hưởng cho nên Đạo biết làm bao. Thầy dùng; phép là lương tâm, quyền là tình ái, mà làm cho cả nhơn loại thấy rõ mặt Thầy, hầu nhìn lẫn nhau trong Thánh Đức của Thầy, mà cộng yêu hòa ái.

Cộng Hòa! Cộng Hòa! Ấy là hai lời châu ngọc của Thầy để vào lòng của mỗi người. Mình biết Cộng Hòa mới làm cho cả xã hội quốc dân đặng cộng hòa, rồi làm gương cho rực rỡ quang minh mà truyền bá cả tư tưởng cao thượng ấy ra khắp toàn cầu, cho cả nhơn loại đặng cộng hòa đại đồng thể giải.

Ấy là phận sự tối cao tối trọng của Thầy đã phú thác cho chúng ta, mà chúng ta không xem trọng hệ lại vì công danh quyền lợi mà thù nghịch lẫn nhau, nhục mạ lẫn nhau, từ Thầy, phản bạn, thì chúng ta có đáng mặt làm con cái tôi tớ của Thầy chăng?

Biết bao thế lực đã thành lập trong buổi này, chung công hiệp sức nhau mà phá rối Đạo Thầy: Ngoài thì kẻ nghịch đương trừ hoạch phương châm mà tàn hại, trong lại bị người phản phúc, vu oan làm cho đến đổi nhớt như danh Đạo, mòn mỏi điêu tàn. Hỏi nếu Đạo có bề nào chúng sanh mới nương nơi đâu đặng rồi?

Thầy vì sợ phạm tâm tục tánh lập luật pháp rất nghiêm đặng đủ quyền hành buộc cả Hội Thánh, nghĩa là thân thể thiêng liêng, hiệp làm một.

**Luật thì có Tân Luật. Pháp thì có Pháp Chánh Truyền. Quyền thì Tòa Tam Giáo.**

Ấy là: Cái còi, cây gậy, hàng rào thiêng liêng, đặng lừa cả các chuông chiền của Thầy hiệp một; mà hại thay, kẻ chặn chẳng biết lóng tiếng còi, đoàn chiền không kiêng ghê con gậy, rào thưa rích thưa ran để đến đổi bày sới lũ hùm bắt chiền Thầy phân thây xé thịt; cái hại ấy do tại nơi đâu?

Tại Hội Thánh cũng chưa nên Hội Thánh, Chức Sắc Thiên Phong có cũng như không, có bóng không hình, làm cho thân Thầy không đủ quyền hành mà xây chuyển Thiên Thơ (Plan divin), hầu đối địch quyết thắng tà mưu nhiều hại.

Cả Thánh Ngôn của Thầy dạy dỗ chúng ta từ buổi khai Đạo đến chừ đã hiện thành Tân Pháp (nouvel vangile) mà ngày nay chúng sanh còn chưa hiểu thấu, vì phần nhiều người lạm dự vào bậc Thiên Phong lấy tà tâm bẻ bai biếm nhẽ chớ chẳng chịu truyền bá lời lành, làm cho kẻ Đạo tâm xiêu đường lạc ngỏ.

Nếu cơ Đạo dường này thì chúng ta mong chi tận độ chúng sanh và lập thành thể Đạo cho đặng.

**Đạo có Thể pháp làm ngoại dung, và Bí pháp làm nội dung, mà Thể pháp tác thành mười điều chẳng đặng ba, còn Bí pháp thì chưa ai hiểu thấu, làm cho Đạo mất giá trị trước mắt chúng sanh, đức tin càng ngày càng khuyết giảm. Để thế lực cho các Tôn Giáo khác công kích Chánh Truyền, mà hại cho người hết lòng vì Đạo phải ngại ngại lo lo về điều hư thiệt.**

Bởi có biết bao Tiên, Phật đã giáng cùng khắp Thái Tây cho tiên tri về nên Thánh Giáo, nói trước rằng: Những người bền vững căn tu mới mong giữ vẹn đức tin nhập vào cửa Đạo. Cơ khảo Đạo ngày nay xem quả vậy.

Thưa cùng chư Hiền Huynh và chư Hiền Tỷ.

Bản Đạo tưởng chúng ta đã nặng mang trách nhiệm nơi mình, mà chúng ta không có dõm tâm liệu mình tự xử, thì mới mong mình đoán cùng ai.

Em nên khai thiệt rằng tại nơi lòng thành yếu ớt của chúng ta không dụng cả công tâm mà điều đình Chánh Giáo, lại để nề nề, vì vì làm gương xấu cho kẻ chác tiếng bua danh, gây phe đảng, lập tư riêng làm nên thế lực. Ngày nay đã có tiếng độc lập, tự quyền cũng do bởi đó.

Trong mình chúng ta có hai người, một là ta, hai là Chức Sắc Thiên Phong, nghĩa là tôi tớ của Thầy.

Với chúng ta, dầu cho tan xương nát thịt với một kiếp sống thừa này, không chi rằng hại, duy hại là hại cho phận sự Thiên Liêng, nếu chúng ta không biết cao trọng mà giữ tròn trách nhiệm, đừng bảo thủ cái cơ nghiệp chung của cả nhơn sanh là Đạo ngày nay đây, thì cái tội tình trước mặt Thầy tính coi bao lớn!

Vậy thì chúng ta nên chung công hiệp sức cùng nhau, kể từ đây nhứt định chẳng cho ai phạm quyền mình, vì quyền mình, là quyền Thầy, dầu cho còn một mặt Tín Đồ thì Hội Thánh cũng giữ quyền Hội Thánh.

Xúm xít nhau mạnh yếu tùy phương, bảo thủ cây cờ Đạo của Thầy là Tòa Thánh, lại gắng tạo thành sừng sững tại miền Cực Đông nơi Nam Việt này một cái Cao Đài, đừng làm ngọn đèn soi sáng đến cảnh Cộng Hòa của toàn thế giới.

**ĐỌC, CỔ ĐỘNG & YÊM TRỢ**  
**BẢN TIN THẾ ĐẠO**  
**TẬP SAN THẾ ĐẠO**  
**WEB: [www.banthedao.net](http://www.banthedao.net)**  
**Emal: [banthedao@comcast.net](mailto:banthedao@comcast.net)**

**Khổng Tử bái kiến Lão Tử,  
sau khi trở về 3 ngày không nói lời nào, cuối cùng phải thốt lên...**



**Lão Tử và Khổng Tử, hai bậc Thánh nhân trong lịch sử đã có lần tương ngộ. Và cuộc đàm đạo của các ngài đã để lại giai thoại ngàn năm. Sau khi bái kiến Lão Tử trở về, Khổng Tử trầm mặc suốt 3 ngày không nói.**

Một ngày vào năm 538 TCN, Khổng Tử nói với đệ tử là Nam Cung Kính Thúc rằng: “Lão Dam, người giữ chức Tàng thất sử của nhà Chu, bác cổ thông kim, biết cội nguồn của lễ nhạc, hiểu rõ mấu chốt của đạo đức. Nay ta muốn đến Chu xin thỉnh giáo, trò có muốn đi cùng không?”.

Nam Cung Kính Thúc vui mừng đồng ý, lập tức tâu lên vua nước Lỗ. Vua Lỗ đồng ý cho ông đi, đồng thời cấp cho ông một cỗ xe song mã, một đứa nhỏ hầu, một người đánh xe, và cử Nam Cung Kính Thúc hộ tống Khổng Tử lên đường.

Lão Tử thấy Khổng Tử xa xôi ngàn dặm đến, vô cùng vui mừng.

Lão Tử hỏi Khổng Tử: “Ông đã đắc Đạo rồi chứ?”.

Khổng Tử nói: “Học trò cầu Đạo đã 27 năm, vẫn chưa đắc được”.

Lão Tử nói: “Nếu Đạo là vật hữu hình, có thể lấy đem dâng cho người, thế thì mọi người tranh nhau lấy dâng cho quân vương. Nếu Đạo có thể tặng cho người, mọi người sẽ đem tặng cho người thân. Nếu Đạo có thể thuyết giảng rõ ràng, mọi người đều sẽ thuyết giảng cho anh em. Nếu Đạo có thể truyền cho người khác, thế thì mọi người đều sẽ tranh nhau truyền lại cho con cái. Nhưng những

*điều nói trên đều không thể được, nguyên nhân rất đơn giản, đó là khi cái tâm con người không nhận thức đúng đắn về Đạo, thì Đạo sẽ không bao giờ vào đến tâm người ấy”.*

Khổng Tử nói: “*Học trò nghiên cứu “Kinh thi”, “Kinh thư”, “Chu lễ”, “Chu nhạc”, “Kinh dịch” và “Kinh Xuân Thu”, thuyết giảng đạo trị quốc từ thời Tam Hoàng, hiểu rõ con đường công danh của Chu Công, Triệu Công, học trò đem dâng cho hơn 70 vị vua, nhưng không ai sử dụng. Xem ra con người khó thuyết phục quá!”.*

Lão Tử nói: “*Lục nghệ của ông đều là lịch sử cũ xưa của các đời vua xưa, ông thuyết giảng những cái đó có tác dụng gì? Những thứ ông đang tu luyện, đều là những tích xưa cũ. “Tích” chính là dấu tích vết giày người ta để lại, dấu chân với dấu chân, thì có gì khác nhau?”.*



### **Lão Tử và Khổng Tử.** (Ảnh dẫn theo leewiart.com)

Sau lần đối thoại ban đầu, Lão Tử lại dẫn Khổng Tử thăm Đại phu Trường Hoàng. Trường Hoàng cực kỳ tinh thâm nhạc lý, truyền thụ cho Khổng Tử nhạc luật, nhạc lý, đồng thời dẫn Khổng Tử đi quan sát các lễ tế Thần, khảo sát nơi truyền giáo, nghiên cứu các lễ nghi lễ đền, làm cho Khổng Tử cảm thán không ngớt, thọ ích rất nhiều.

(Sau này, khi Khổng Tử ở nước Tề có may mắn được thưởng thức nhạc vũ “Đại thiêu”. Sau khi thưởng thức xong thì lòng khoan khoái ngây người ra, miệng không còn biết vị, ba tháng ròng ăn thịt không thấy mùi vị, thì cảm động than rằng: “*Không ngờ nhạc lại có thể đạt đến cảnh giới cao siêu kỳ diệu như thế này!*”. Đây chính là điển cố “Ba tháng không biết mùi vị thịt” được ghi chép trong “Luận ngữ”).

Khổng Tử lưu tại đây vài ngày rồi từ biệt Lão Tử.

Lão Tử tiễn đưa ông ra ngoài công quán rồi nói:

*“Tôi nghe nói, kẻ phú quý tặng người của cải, kẻ nhân nghĩa tặng người lời nói. Tôi không phú cũng chẳng quý, không có của cải tặng ông, muốn tặng ông vài lời. Thời nay, kẻ thông minh mà sâu sắc, sợ dĩ gặp nạn, thậm chí dẫn đến cái chết, là do hay chê cái sai của người; kẻ giỏi hùng biện lại thông hiểu sự việc, sợ dĩ gặp họa liên miên, là do hay vạch ra cái xấu của người. Là bậc làm con, đừng cho mình là cao; là bậc bề tôi, đừng cho mình là hơn. Mong ông nhớ kỹ”.*

Khổng Tử bái lạy nói: *“Học trò nhất định ghi nhớ trong lòng!”.*



Khi Khổng Tử đến bờ sông Hoàng Hà, thấy nước sông cuộn cuộn, sóng cuộn đục ngầu, khí thể như vạn ngựa đang phi, âm thanh như hổ gầm sấm động.

Khổng Tử đứng trên bờ rất lâu, bất giác nói thương cảm: *“Cái đã qua là như thế này đây, ngày đêm không ngừng! Nước sông Hoàng Hà cuộn chảy không ngừng, tháng năm của con người qua đi chẳng dừng, nước sông chẳng biết chảy đi đâu, đời người chẳng biết đi về đâu?”.*

Nghe thấy Khổng Tử nói mấy câu này, Lão Tử nói: *“Con người sống ở giữa trời đất, nên cùng với trời đất là một thể. Trời đất vạn vật là tự nhiên vậy. Con người cũng là thuận theo tự nhiên. Người có thay đổi từ trẻ em, thiếu niên, tráng niên, và già, cũng giống như trời đất có xuân, hạ, thu, đông đổi thay, có gì buồn đâu? Sinh ra trong tự nhiên, chết trong tự nhiên, cứ để nó tự nhiên, thì bản tính không loạn. Không để nó theo tự nhiên, tất bật trong nhân nghĩa, thì bản tính bị trói buộc. Công danh còn trong tâm, thì cái tình lo nghĩ nảy sinh. Lợi dục giữ trong tâm, thì cái tình phiền não càng tăng thêm”.*

Khổng Tử giải thích rằng: “*Học trò lo đại Đạo không được thực hiện, nhân nghĩa không được thực thi, thì chiến loạn không ngừng, quốc loạn không yên, ví như cuộc đời ngắn ngủi, chẳng có công lao gì cho đời, không thể giúp gì cho dân, vậy thì tiếc lắm thay*”.

Một lúc sau Lão Tử chỉ con sông Hoàng Hà mênh mông, nói với Khổng Tử: “*Ông sao không học đức của nước?*”

Khổng Tử nói: “*Nước có đức gì?*”.

Lão Tử nói: “*Cái thiện cao nhất như nước vậy: Nước thiện, có lợi cho vạn vật mà không tranh, ở nơi mà mọi người đều ghét, đó là đức khiêm nhường vậy. Sông biển sở dĩ có thể làm vua của trăm suối khe, là do nó giỏi ở chỗ thấp. Thiên hạ không có gì mềm mại yếu đuối hơn nước, mà những cái rắn chắc mạnh mẽ lại không cái nào có thể thắng được nước, đó là đức nhu vậy. Do đó nhu thắng cương (mềm thắng cứng), nhược thắng cường (yếu thắng mạnh). Vì nước không có hình thái cố định, nên có thể vào mà không bị ngăn cách, do vậy có thể thấy vô ngôn chi giáo (giáo hóa không cần nói), vô vi chi ích (lợi ích mà không cần phải làm)*”.

Nước thiện, có lợi cho vạn vật mà không tranh, ở nơi mà mọi người đều ghét, đó là đức khiêm nhường vậy. Ảnh dẫn theo tinhhoa.net

Khổng Tử nghe xong, bỗng bừng tỉnh ngộ, nói: “*Lời này của tiên sinh, khiến học trò bừng tỉnh: Mọi người ở trên cao, chỉ riêng nước ở dưới thấp; mọi người ở chỗ dễ chịu, riêng nước ở chỗ hiểm trở; mọi người ở chỗ sạch sẽ, riêng nước ở chỗ dơ bẩn. Chỗ nước ở toàn là chỗ mà mọi người ghét, thì ai còn tranh với nước đây? Đây chính là cái thiện cao nhất vậy*”.

Lão Tử gật đầu nói: “*Ông có thể dạy được! Ông phải nhớ kỹ: Không tranh với đời, thì thiên hạ không ai có thể tranh cùng, đó là học theo đức của nước vậy. Nước gần với Đạo. Đạo không nơi nào không có, nước không nơi nào không có lợi, tránh chỗ cao mà về chỗ thấp, chưa bao giờ trái ngược, là giỏi tìm chỗ đứng. Ở chỗ không, nên trong vắng tĩnh lặng, sâu không thể dò tìm, là giỏi làm vực sâu. Tồn mà không kiệt, làm mà không cầu báo, là giỏi làm việc nhân vậy. Tròn ắt sẽ xoay, vuông ắt sẽ gãy, bịt ắt sẽ dừng, khơi ắt sẽ chảy, đó là giỏi giữ chữ tín. Gột rửa mọi dơ bẩn, đo chính cao thấp, là giỏi xử lý mọi vật. Dùng để chở thì nổi, dùng để soi thì trong, dùng để công phá thì tạt cả những gì kiên cố vững chắc cũng không thể địch nổi, đó là giỏi dùng khả năng. Ngày đêm không nghỉ, tràn đầy rồi mới tiến tiếp, là giỏi chờ thời vậy.*

*Do đó bậc thánh nhân tùy thời mà hành (hành sự tùy theo thời vận), bậc hiền giả ứng sự nhi biến (ứng biến tùy theo sự việc). Bậc trí giả vô vi nhi trị (vô vi mà trị vì cai quản), bậc đạt giả thuận thiên nhi sinh (thuận theo lẽ trời mà sinh ra).*

*Ông lần này đi rồi, nên bỏ cái ngạo khí trong lời nói và biểu cảm, xóa bỏ cái chí dục ở dung mạo. Nếu không, người chưa đến mà tiếng tăm đã đến, thân chưa tới mà gió đã động, hiển lộ phô trương, như hổ đi trên phố, ai dám dùng ông?”.*

Khổng Tử nói: “*Lời của tiên sinh, là từ đáy lòng tiên sinh mà vào tận tâm can học trò. Học trò thọ ích rất nhiều, cả đời không quên. Học trò sẽ tuân theo chẳng dám trễ nải, để tạ ân của tiên sinh*”.





### Khổng Tử từ biệt Lão Tử. (Ảnh: ĐKN)

Nói xong, Khổng Tử từ biệt Lão Tử, lên xe cùng Nam Cung Kính Thúc, lưu luyến đi về hướng nước Lỗ.

Khổng Tử từ chỗ Lão Tử trở về, suốt 3 ngày im lặng không nói năng gì. Học trò Tử Cống lấy làm lạ bèn hỏi thầy làm sao. Khổng Tử lúc này mới đáp:

*“Nếu ta gặp người có suy nghĩ thoáng đạt như chim bay, ta có thể dùng luận điểm chính xác sắc bén như cung tên của ta bắn hạ chế phục họ. Nếu tư tưởng của người ta vun vút không trời buộc như hươu nai chạy, ta có thể dùng chó săn đuổi theo, nhất định khiến họ bị luận điểm của ta chế phục.*

*Nếu tư tưởng của họ như con cá bơi trong vực sâu của lý luận, ta có thể dùng lưỡi câu để bắt lên.*

*Nhưng nếu tư tưởng họ như con rồng, cưỡi mây đạp gió, ngao du nơi cảnh huyền ảo thái hư (vũ trụ mệnh môn huyền bí), không ảnh không hình, không nắm bắt được, thì ta chẳng có cách nào đuổi theo bắt được họ cả.*

*Ta đã gặp Lão Tử, thấy cảnh giới tư tưởng ông như rồng ngao du trong thái hư huyền ảo, khiến ta cứ há miệng mãi mà không nói ra lời, lưỡi thè ra cũng không thu lại được, khiến cho ta tâm thần bất định, chẳng biết ông rốt cuộc là người hay là Thần nữa. Lão Tử, thực sự là Thầy của ta!”.*

Và hàng ngàn năm sau, những tư tưởng sâu xa, thâm thúy của Lão Tử cho đến ngày nay vẫn là những lời dạy vô giá đối với hậu nhân.

**Theo NTDTV**

**Hải Sơn biên dịch**

*Đài Kỷ Nguyên*

<http://www.dkn.tv/van-hoa/khong-tu-bai-kien-lao-tu-sau-khi-tro-ve-3-ngay-khong-noi-loi-nao-cuoi-cung-phai-thot-len.html>

# Phân Ưu

*Vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn*

## **Cụu CHÁNH TRI SỰ TRẦN VĂN TÁNH**

Sinh ngày 31 tháng 12 năm 1939 tại Quận Bình Đại, Tỉnh Kiến Hòa ( Bến Tre )  
Đã qui vị lúc 3 giờ 45 phút chiều ngày 23 – 10 - 2017 nhằm ngày mùng 4 tháng 9 năm Đinh Dậu  
Tại Bệnh Viện Emory, Tiểu bang Georgia - USA

### **Hưởng trung thọ 79 tuổi**

Chúng tôi thành kính phân ưu cùng  
Bà Quả phụ cố cụu Chánh Tri Sự TRẦN VĂN TÁNH nhũ danh VỎ THỊ RIÊNG  
cùng hiếu quyến



Nguyện cầu Đức Chí Tôn , Đức Phật Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi hương linh  
Cụu Chánh Tri Sự **TRẦN VĂN TÁNH** sớm được trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống .

### **THÀNH KÍNH PHÂN ƯU .**

Ban Tri Sự Hương Đạo Atlanta ,Thánh Thất Cao Đài Georgia .  
Ban Nhạc,Lễ , Đồng Nhi thuộc Thánh Thất Georgia .  
Đông Đạo Cao Đài Thánh Thất Georgia

## TANG LỄ CỰU CTS TRẦN VĂN TÁNH (HTDP Ban Thế Đạo Hải Ngoại)

Vào ngày Thứ bảy 28-10-2017 (nhằm ngày 9 tháng 9 - Đinh Dậu) Bàn Trị Sự Thánh Thất Georgia đã làm Lễ Tế cựu CTS Trần Văn Tánh tại nhà quản Thomas L. Scroggs thành phố Morrow, tiểu bang GA. Tham dự buổi Tế Lễ có hơn 60 đồng đạo tham dự

Vào ngày Chủ Nhật 29-10-2017 (nhằm ngày 10 tháng 9 -Đinh Dậu) Lễ di quan ra nghĩa trang Morrow thành phố Morrow, bang GA đã được tiến hành và mặc dầu trời quá lạnh và nhiều gió nhưng đông đảo đồng đạo cũng đã tham dự.

Sau những phát biểu chia buồn cùng hiền tỷ Võ Thị Riêng, hiền thê của cố cựu CTS Trần Văn Tánh, và tang gia hiếu quyến là đến lễ hạ huyệt.

Sau đây là một số hình ảnh của Hiền Huynh Võ Ngọc Độ ghi lại:

















